

Maarten Lafeber

Niels Kraay

Niels Boysen

DE HARDE FEITEN

Met een vijftiende plaats heeft Nederland in Manilla niet aan de verwachtingen voldaan. Wat ging er mis? Maar vooral: hoe moet Oranje weer aansluiting krijgen?

De feiten: Australië legde op de Southwoods Golfclub beslag op de wereldtitel. De Aussies hadden voor de vier rondes 838 slagen nodig. Ze waren daarmee 26 onder par. Nederland had een totaal nodig van 877 slagen, dertien boven par, 39 slagen meer dan Australië.

Twee jaar geleden liet Oranje in Parijs een totaal van 878 slagen noteren, veertig slagen meer dan Amerika, dat toen op Le Golf National op exact dezelfde score uitkwam als Australië in Manilla liet noteren.

Het verschil: in Parijs werd Nederland achtste, nu vijftiende.

Snelle greens

Captain Michiel Floris was duidelijk in zijn oordeel: 'We schoten op meerdere fronten tekort. Onze golfers kunnen op snelle greens niet uit de voeten. Daardoor kunnen we op banen als deze niet onder par spelen. Bovendien moeten ze nog beter leren om met druk om te gaan.'

'Qua inzet heb ik het team niets te verwijten. En natuurlijk heeft ook het wegvallen van Robert-Jan Derksen een rol gespeeld. Met hem erbij was de ploeg beter in balans geweest.' Derksen ontbrak in Manilla, omdat hij er een

paar weken voor het toernooi in was geslaagd zich te plaatsen voor de Qualifying School van de PGA European Tour.

Van tee tot green speelde Oranje bijna als vanouds: uitstekend. Maar rond en op de razendsnelle greens van de Legends en de Masters Course was er een onthutsend verschil tussen 'onze jongens' en de teams die bij de beste tien eindigden.

Kort spel

Michiel Floris: 'Ik denk dat Tom O'Mahoney er de laatste jaren in is geslaagd om de swing van onze topamateurs te perfectioneren. Maar het wordt de hoogste tijd om keuzes te maken: willen we de aansluiting met de top krijgen, willen we net als in 1992 en 1994 bij de beste tien eindigen, dan zal er ten eerste veel aandacht aan het korte spel moeten worden besteed en moet in de tweede plaats de wedstrijdmentaliteit beter worden. Je moet de wil hebben om onder par te spelen.'

Floris: 'En op dit soort WK-banen moet je onder par *kunnen* spelen om mee te tellen. Op moeilijkere courses, waar goede drives en approaches een must zijn, doen we mee. Maar zodra het op putten aankomt...'

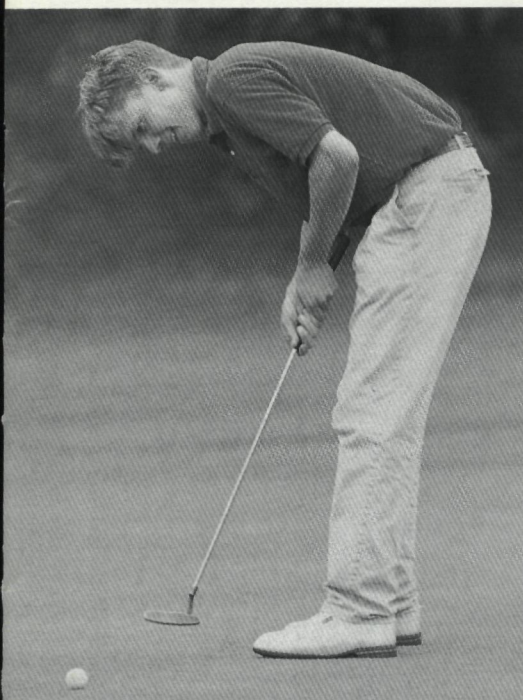
Maar wat doen de teams die boven ons geëindigd zijn dan anders? En dan met name de landen die qua klimaat met ons vergelijkbaar zijn?

Floris: 'Zweden heeft natuurlijk qua sportcultuur een grote voorsprong op ons. Bovendien sturen ze al jaren een man of zes, plus coach, plus mentale begeleider de hele winter naar Spanje of Portugal. Finland werd in dit WK gedeeld vijfde. Hun voorbereiding: ze hebben drie maanden lang met zes man op deze baan geoefend.'

'Dat het team van de Filipijnen het in eigen land goed heeft gedaan (eveneens gedeeld vijfde, red.) had weer een andere oorzaak. Twee jaar lang hebben tien spelers hier dag in, dag uit geoefend. Inclusief begeleiding van twee pro's van Leadbetter en interessante *incentives*. Die kant moet je natuurlijk niet opgaan.'

Chili

Over twee jaar wordt het WK in Chili gespeeld. 'Ik hoop', verzucht Michiel Floris, 'dat het daar niet zo'n grote puinhoop wordt als in Manilla. Wij hadden nog het geluk dat we in het hotel van de Southwoods Golf Club konden verblijven. Andere teams hebben, net als onze dames, elke dag een uur of vier in de bus gezeten. Uitslagen? Alles wat ik aan Nederland doorgaf, stond op mijn eigen kladblaadje. Starttijden? Elke avond moest ik de jongens om een uur of twaalf uit hun bed bellen om ze die te geven.'

Maarten van den Berg

Niets, maar dan ook niets had de organisatie voor elkaar.' 'In dat licht gezien snap ik ook de keuze voor Chili niet. En dat terwijl er bijvoorbeeld een uitstekend aanbod van Puerto Rico lag. Niet duur, uitstekende banen, goed bereikbaar. Een WK in Chili is puur politiek. De World Amateur Council gebruikt dit belangrijke toernooi voor golfpropaganda. En men heeft niets van de fouten in Manilla geleerd.' Nederland heeft over twee jaar naast de Chileens onzekerheden een geheel ander probleem. De vier spelers van dit team zullen er zeker niet bij zijn. En hoe moeten hun opvolgers - nu al - worden voorbereid?

Floris: 'Nogmaals, onze spelers moeten beter gaan putten. Maar het gaat vooral om de mentaliteit. Die moet, in alle opzichten, veel beter worden. Het is kiezen: of de nog hardere weg, of tevreden zijn met af en toe een succesje.'

Tot slot: opvallend is wel dat Nederland het beter doet dan de andere West- en Midden-Europese landen. Frankrijk, Zwitserland, Denemarken, Italië en België komen niet bij de beste twintig. Duitsland is zeventiende, Oostenrijk achttiende en Noorwegen negentiende. Dát is de oogst geweest van de inzet van de laatste jaren. Ondanks de teleurstelling moet dit een gegeven zijn dat hoop geeft voor de toekomst.

Jan Kees van der Velden

Het Nederlandse WK-team terug uit de Filipijnen. Moe maar niet helemaal voldaan.

Het WK van dag tot dag

Ronde 1 De tyfoons Ernie en Dale laten de Filipijnen met rust. Het is - vanzelfsprekend - warm en vochtig. En dat zal het gehele toernooi zo blijven.

Op de Masters, de langere en moeilijkere baan, komt Lafeber op een keurige 71 uit, een van de beste scores van de dag. Boysen heeft het op dezelfde course heel wat moeilijker. De putts vallen in het geheel niet. Met wat andere fouten komt hij op 78 uit. Maarten van den Berg en Niels Kraay, de vervanger van Derksen, laten op de Legends respectievelijk een totaal van 71 en 72 noteren. De Zweed Daniel Olsson - Europees kampioen - begint op de Legends met zes birdies (...). De 21-jarige speler gaat uiteindelijk in 64 slagen rond: een nieuw baanrecord. Hij vestigt nog twee records: 29 slagen voor de eerste negen en de laagste score in de eerste ronde. Wat dat laatste betreft schrapte Olsson de naam van Jack Nicklaus (...) uit de boeken. En dat op de baan die de Golden Bear zelf heeft ontworpen. Een officiële tussenstand wordt niet opgemaakt, omdat in de eerste twee ronden de drie scores per baan en niet per dag meetellen. Officieus staat Nederland met twee onder par achtste, op tien slagen van het ontketende Australië.

Ronde 2 Australië blijft in Manilla de toon zetten. Onder aanvoering van Brian Partridge, een 25-jarige fabrieksarbeider, komen de Aussies op een totaal van 409 slagen uit, 23 onder par. Canada en Finland volgen op negen slagen. De Filipijnen en Zweden hebben elf slagen achterstand op de leiders.

Boysen (71) en Lafeber (70) doen het op de Legends volgens verwachting. Als je ergens wilt scoren, moet je het daar doen. Lafeber is drie onder na negen, maar heeft dan drie drieputts op rij. Gelukkig maakt hij nog twee birdies op de laatste vier holes. Boysen speelt een bizarre ronde: twee boven na negen, twee onder na veertien - en dan weer een drieputt.

Op de Masters stellen Kraay en Van den Berg teleur: 74 en 77. Kraay bogeyt 16 en 18 en Van den Bergs score wordt met name verklaard door een triple bogey op vijftien. Halverwege het toernooi staat Nederland met 434 slagen (+2) samen met Noorwegen dertiende.

Daniel Olsson leert dat succes in golf betrekkelijk is: na de briljante 64 op de Legends van de eerste dag, tobt hij met de moeilijke Masters Course. Gevolg: een 74.

Ronde 3 De beste 25 landen spelen hun derde ronde op de Legends. Australië laat een dagscore van 210 (-6) noteren. Daardoor kruipen Zweden en Spanje (beide 207) dichterbij. De Scandinaviërs staan nu op acht slagen van de Aussies. Spanje heeft elf slagen achterstand. Nederland blijft dankzij een totaal van 219 dertiende. Maarten van den Berg birdiet 14 en 15 om naar -1 te gaan. Daarna volgen echter twee bogeys. Niels Boysen is twee boven na vier. Hij birdiet 7, maakt bogeys op 13 en 14 en dan birdies op 16 en 17. Kenmerkend: twee drieputts van binnen drie meter.

Na twee birdies en twee bogeys is Lafeber gelijk par na elf. Hij bogeyt echter 13 en 18 voor een 74. Niels Kraay is al snel drie boven en hij slaagt er niet in de juiste koers te vinden; zeker niet na een vierputt op twaalf. Een birdie op achttien is niet meer dan een pleister op de wonde.

Ronde 4 Voor de derde keer in de historie wordt Australië wereldkampioen. Eerder lukte dat in 1958 en in 1966.

Op de Masters Course is de nieuwe kampioen drie boven par, maar dat overkomt bijna iedereen. Alleen Colombia (...) is met 213 slagen drie onder.

Australië komt op een totaal van 838 (-26) uit. Zweden wordt met 849 strokes tweede. Spanje (851) belandt voor het eerst op het ereschavot. Canada (855) is vierde. Titelverdediger Amerika stelt teleur: zonder Tiger Woods zit er niet meer dan een negende plaats in.

En Nederland? Nederland zakt naar de gedeelde vijftiende plaats. Zuid-Afrika en Taiwan schuiven - veel beter puttend - langs Oranje. Colombia speelt op dag 4 elf slagen beter dan het team van Michiel Floris en komt langszij.

De 73 van Maarten Lafeber is de beste Nederlandse score. Hij begint slecht (twee boven na acht), maar herstelt zich daarna. De Eindhovenaar is gelijk par na zestien, maar bogeyt zeventien.

Niels Kraay start heel wat beter en is na acht holes onder par. Dan volgt een slechte periode. Kraay bogeyt negen, maakt een double bogey op dertien. Ook op veertien verliest hij een slag. Uiteindelijk maakt Kraay een 75.

Maarten van den Bergs 76 is met name het gevolg van een slechte start: twee boven na zeven. Boysens score (77) telt niet mee. Ook zijn start is desastreuus: bogey op een, double bogey - na out of bounds - op twee.